

הארב למעל
הדרו ארד
יו בראשו
בלואם אין
וב המושב
אר יכפר בו
אל אשיר
יעלו היושב

בני ישראל
שטו ומעלה
עלם מיעני
בה והוא כא
זה אשדנו
לזא אהשטו
יתו אל הכהן
יפדי קפוד
ליו לבנה כי
ת עוז והקריב
הכהן מיב
היה בקרע
כיד הכהן
האה ונתן
את הוא וביד
מי עזאתה
איש אזכור
מכי המרים
אישר וכי
לעד אישר
אללה ואמר
שבעה בתור
נער צבון
ביבת בטן
בתוב איזג
רכירם והשקה
באי בה תמיים
אשר איזת
יהודיה והקריב

בטענה ונפללה ירכח והיתה האשה לאלה בקרב
עמה ואם לא נטפואה האשה והשרה הוא נקתה
ונזרעה זרע זאת תורה הקנאת אשר תשטה אשה
תזה אישדה ונطمיאה או איש אשר תעבר עלי רוח
קנאה וקנא את אשתו והעomid את האשה לפניה יהוה
ועשיה לה הכהן את כל התורה הזאת ינקה האיש
מיוז והאה שיה היא תשא את עונה
VIDBER יהוה אל מושה לא כור דבר אל בני ישראל
ואמרה אליהם איש או אשיה כי פלא לנדר נדר
נדיר להזיר ליהוה מיין ושיכר זיר וחכין יין וחכין
שכר לא ישתח וככל משרת עוגבים לא ישתח
ועוגבים לוזים ויבשים לא יאכל כל ימי נזורי מכל
אשר יעשה מגן היין מוחרצנים ועד אז לא יאכל
כל ימי נדר נזורי תער לא עבר על רשוי עד
מולאת הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהה גדל
פרע שעיר רשוי כל ימי הזיר ליהוה על נפש
מית לא יבא לאבוי ולאמו לאזיו ולאזדו לא
יטמא להם בכוחם כי נזר אלהיו על רשוי כל ימי
נזרו קדש הוא ליהוה וכי ימות מות עליון בפדרע
פתחם וטמא ראש נזרו ואלן רשוי ביום טהרדתו
ביום השבעי יאלץנו וביום השבעי יבא שתי תרים
או עני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד ועשה
הכהן איזר לוועטה ואיזר לעלה וכפר עלי מאשר
חווטא על הנפש וקדש את רשוי ביום הוא וזהיר
לייה את ימי נזרו והביא כבש בן שענטו לאשם
והיכים הרשניים יפלכו כי טמא נזרו וזאת תורה
הנזר ביום מלאת ימי נזרו יביא אליו אל פתח אהל
כמועד והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שענטו
היכים איזר לעלה וככשיה איזת בת שנחתת תמיינה
לוועטה ואיל איזר תמיים לשלמיים וסל מיעות
סלת וילת בלולה בשמן וركיק מיעות כושזים בעמן
וכינזתם ונסכים והקריב הכהן לפניה יהוה ועשה
את דעל איזו ואת עלתו ואלה האיל יעשה זבוח שלמיים
לייהה על סלה מצות ועשיה הכהן את מנחותו ואת
נסכו ואלה הנזר פתח אהל מועד את ראש נזרו
ולקחי את שעיר ראש נזרו ונגן על האש אשר
תזה זבוז השלמיים ולקחו הכהן את הזרע בשלה
בין האיל וזלת מיניה איזת מז הסל וركיק מז איזר

יככבר אשר השיא
על תורה נזרו
VIDBER יהוה אל מוש
בנוי לאמר כהה להם
ושומר
וילזמר
לך שענות
ישראל ואני אמר
בימ כלוות משה
ויקדש אותו יהה
וימשוחם ויקדש
ראש בית אבות
הפקדים ויביאו א
צב וענין עשר ב
לאחד ויקריבו
אל משה לא אמר
אהל כוועד ונזה
ויקוץ משה את
הלויב את שענין
לבני גרשון כבוי
שיכון הבקר נז
איתכמר בן אה
עבדת הקדש
את זונכת המזב
את קרבנים לפניהם
איזר ליום נשי
לוועטה המזב
הרשות את קרי
וקרבנו קערת כב
מיוזק איזר כסנו
שניהם מוכאים
איזת עשרה זה
אל איזר כבש
איזר לחטא את יס
זמושה עתודים
זה קרבן נזשון
ביום העני הקרי